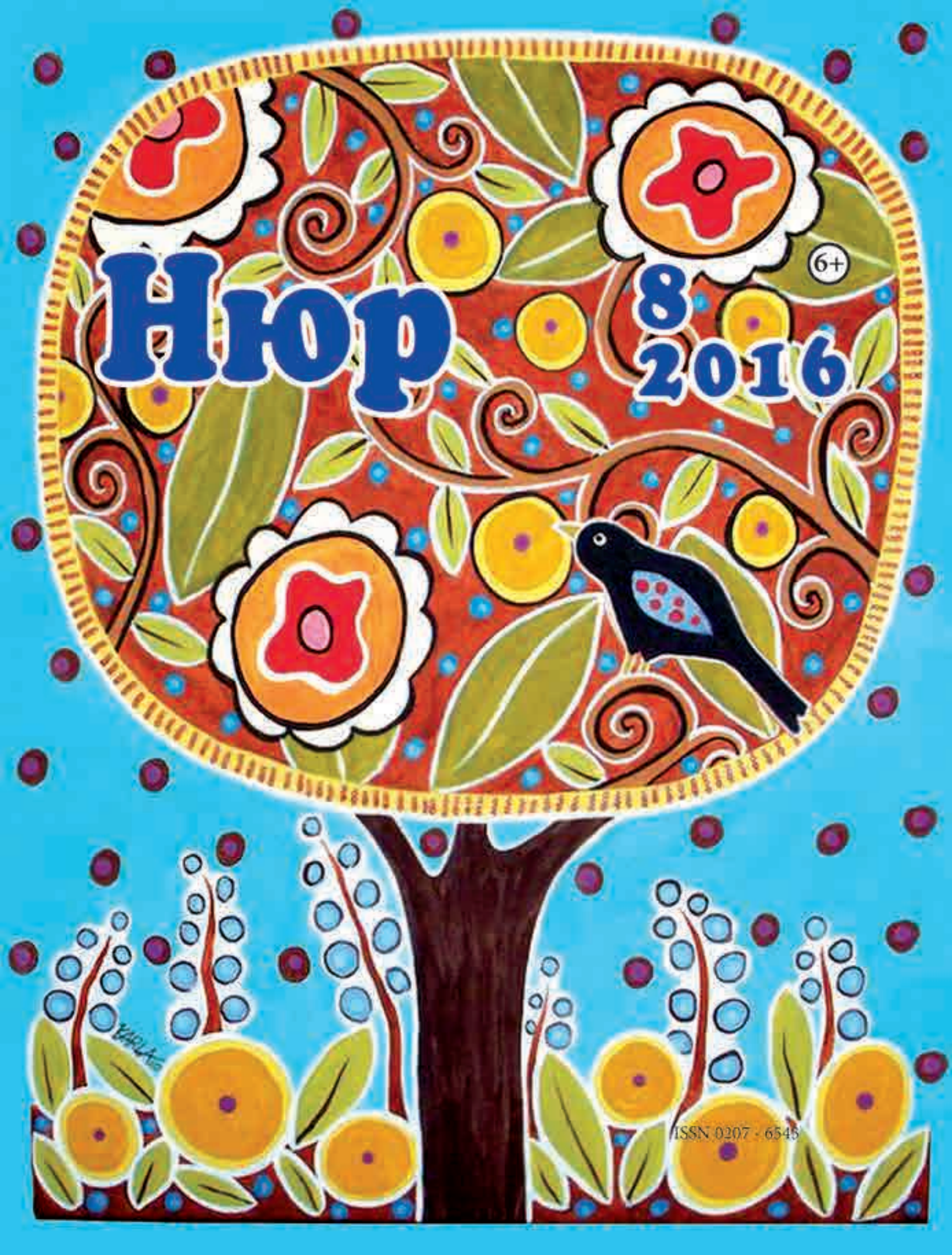

Нюп

8
2016

6+

ISSN 0207 - 6545

КЪУЛИ Къайсын

КЪАЯЧЫНЫ ЖЫРЫ

Жашау кысыр кыая кибикди,
Башы булутлагъа кире.
Чынгыл теренди, кек бийикди,
Къарайма мен ёрге, ёрге.

Къонгур кыая жашауча тикди,
Булутладан къарай жерге.
Жолум кылыч аузу кибикди,
Болсада – тик ёрге, ёрге!..

Кёзлерими уа толтурады
Туман, кирши бла бирге.
Боран да къар кыатыш урады,
Урса да, мен – ёрге, ёрге!..

Адам кезде да кыаячыды,
Кюндёз да жұлдузла кере.
Жашау ачыды, ай, ачыды,
Болсада ол – ёрге, ёрге!..

Ма энтта кыыйыннга тубейме,
Алай барама мен алгъа!
Бугъейледе: «Ой анам!» дейме,
Анады кыутхаргъан, ана!..

Жашау кибик, кыая бийикди,
Башы булутлагъа кире.
Чынгыл – теренди, жол а – тикди,
Ёргебиз, жүрегим, ёрге!..

Ёрге, ёрге, ёрге!..

АДАМНЫ АРИУ ЭТГЕН...

– Билемисе, мен былай эриши некме, балам? – деди Аппа бир жол, чалгыдан солургъа олтургъаныбызда.

Мен абызырадым. Дуняда мени Аппамдан ариу, андан субай, андан жарыкъ адам жокъ эди манга. Нарт сёз кирик! Ышара тургъан кём-кёк кёзлери, ариу акъ сакъалы, жумушакъ сёзю. Ол «эриши» дегенине, не айтыргъа билмей, эшга, мени ариудан хапарым болмаз дегенча келип кёлюме да:

– Нек? – деп сордум.

– Къарт болгъанма да, андан. Адам къарт болса, эриши болады.

Аппа тынгылады. Бир сёз къошаргъа кереклисин ангылап:

– Къалай?! – дедим.

– Алгъынча ишлеялмагъандан.

– Кёресе, алгъын бу къулакъны бир кюннге къагъып чыгъыучу эдик. Энди уа сау юч кюн туйюлебиз.

Экибиз да къарамыбыз бла къулакъны аулап чыкъдыкъ.

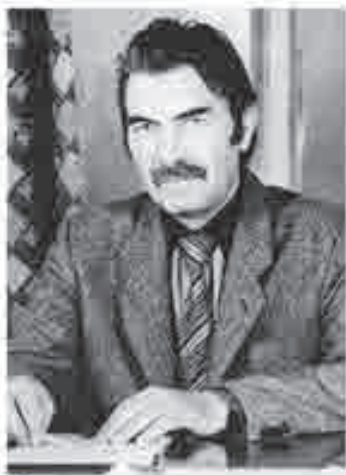
Мен алыкъа, боюм жетип, Аппагъа нёгерлик этерча да туйюлме. Аппам манга деп ишлеген чалкъычыгъым бла «ырбын-чырбын» къармаргъа зат болмаса... Аппа уа къулакъда экибиз да туйюлгенча айтады.

– Адамны ариу этген – ишиди, балам. Аллах ишлегенни сюеди. Халал къыйын ашагъанны. Харам – Аллахны жаууду.

Энди мен кесим да аппа болум.

Нек эсе да эсиме туюдю – «къалай эришиме» дегени.

БАБАЛАНЫ ИБРАХИМ ТУУГЪАНЛЫ – 80 ЖЫЛ

Фахмулу малкъарлы назмучу Бабаланы Ибрахим туугъанлы бу айда 80 жыл болады. Ибрахим кеси уа аллай бир жашамагъанды. 2002 жыл туугъан элинде асыралгъанды.

Ибрахим жазып кетген назмулагъа уа ёлюм жокъду, ана тилибиз сау къадар, ала да жашап турлукъдула.

Иги сёзню бичакъ кесмез,
Иги сёзню боран элтмез,
Иги сёзю отда кюймез,
Иги сёзге багъа жетмез, –

дегенди закий Кязим. Бу сёзле Ибрагим жазгъан назмуланы юсперинден да айтылгъанчадыла.

Кязимча, Къайсынча, сёзню багъасын билген, татыуун чыгъаргъан, ич магъанасын ачхан, ариулугъун да кёргюзталгъан Бабаланы Ибрахим отда кюймез, боран элтмез, багъа жетмез сёзле къоюп кетгенди бизге.

«Нюр»

БАБАЛАНЫ Ибрахим

ШАУДАН

Шаудан, шаудан, гяусар шаудан,
Жерден бюркюп чыгъаса сен,
Жаз башында кёкден жаугъан
Жауун суудан тазаса сен.

Мен тюнене чалгъы чала,
Къызыу бетде суусуз къалдым,
Келдим да, суусапдан жана,
Шыр-шыр тауушунгдан къандым.

Жолчугъунгу къыш кюнледе
Окъун бузгъа кесдирмейсе,
Сууукъдан а жаз чилледе
Бармагъымы тездюрмейсе.

Юзmezде, ууакъ зыгъырда
Сюзюлюп чыгъаса, шаудан.
Сен жюрегимде зынгырдай,
Тигелеп келеме таудан!

ХАЛКЪ ТАУРУХЛАДАН

АХШЫ ИТ

Бир кюн бир юйню арбазына имбашында да эки артмагъы бла бир садакъачы келди. Ит, аны кёрюп, юрюп башлады...

Садакъачы итге айтды:

– Эй ит! Сен неге юресе? Мен уручу тюйюлме, садакъа тилей келгенме. Эки кюн болады, мен жукъ ашамагъанлы.

Ол заманда ит:

– Мен да сени ач болуп келгенинги билеп, иеме билдирирге юреме, – деп жауап этди.

ЖЫРЫГЪЕРИНЛЕ

– Дунияда биз кьоркъмагъан, бизни кьоркъутмагъан, Аллах сен жарат деп, бир зат жокъду. Былай жашагъандан эсе, кырылып кьалгъан кеп да игиди. Келигиз, барайыкъ да, башыбызны суугъа атайыкъ! – деп оноулашхандыла кьоянла.

Баргъандыла.

Келге ким алгъа чынгар деп, чеп атхандыла да, чеп тамата кьояннга тюшгенди. Ол да суугъа чынгаргъа тебирегенлей, кьамиш ичинден бир макъа «Бакъ!» деп келге секиргенди. Тамата кьоян, элгенип, эс жыйгъанды да:

– Хей, маржа, тохтагъыз! Бизден кьоркъгъан да барды! – деп кычыргъанды. Ол заманда:

– Къайда? Къайда?.. – деп, кьоянла бары да уллу келню жагъасына басыннгандыла. Кьамиш ичинде макъала, быладан юркюп, «бакъ, бакъ, бакъ» деп, келге кьуюлгъандыла.

– Уа-а! Бизден да кьоркъакълада бардыла да! – деп уллу сейир-тамаша болгъандыла. Башларын суугъа атханны кьуюп: – Ой харипле уа, ой насыпсызла уа! Не жазыкъ жанласыз! – деп, кеслерин тыялмай, кьарынларындан тутуп, жерге-жерге тенгереп, макъалагъа асыры кюлгенден, эринлери атылып-атылып, жары-жары болуп кьалгъанды.

Ма ол кюнден сора болгъандыла кьоянла жырыгъеринле. Ансы ары дери уа не хаталары бар эди!

*Басмагъа жарашдыргъан –
Сабанчылары Арина*

Нарт пауружла – алтын жазнабыз

Ногъайчыкъ

ЭРТТЕН КЪОНАКЪ

Нарт Элини гым-гым къарты-къурту бар,
Ёрюзмекни таш къаладан журту бар.

Таш журтуна эрттен къонакъ ийлешди,
– Эй, ким барды юйде? – деб а сёлешди.

Арбазда бир сабий жашчыкъ ойнай тура эди да,
– Жашчыкъ, къонакъ аламысыз? – деди да!

– Нек алмайбыз, къонакъ къойдан жууашды,
Къонакъбайгъа къууанчды! –

Алай-алай сёлешди, дей, жашчыкъ да:
– Эй, къонакъ, кел, абызырама азчыкъ да!

Къонакъ деген – Тейриденди, – деди, дей,
Ары туюл – бериденди, – деди, дей.

– Да мен сизге жыл къонакъгъа келгенме! –
– Келген эсенг, сау келе тур, элгенме.

– Да мен, – деди, – кюнден ирик ашарма,
Алашам да кюнден гебен бошар да!

Сабий жашчыкъ керти сейир этди, дей,
Сабий жашчыкъ юйге кирип кетди, дей.

Нарт Ёрюзмек чыкъды, дейди, бираздан.
– Кел, къонакъ, – деп сёлешди, дей, арбаздан. –

Кел, жууукъ бол, нек тураса тышында?
Кел, сау кел, – деп жарыкъ болду, – тюш атдан!

– Да мен сизге жыл къонакъгъа келгенме!
– Ай, аны ючюн къоркъма, жигит, элгенме!

– Да мен, – деди, – кюнден ирик ашарма,
Алашам да кюнден гебен бошар да!

– Не къонакъса, бир ирикден къоркъа эсенг!
Атха гебен бичен неди, жоргъа эсе!

Къонакъ болсанг къонакъбайны сыйлайса,
Тюш атынгдан, мени неге сынайса!

ЭРТТЕН КЪОНАКЪНЫ БОЛУМУ

Нарт къонакъны сейир-къужур атчыгъы,
Ат десенг да – ол «ат» деген затчыгъы.

Зат да туюл – къынгыраякъ мыркачыкъ,
Терт аягъын кюнден тиреп тургъанчыкъ.

Туякълары ёрге-ёрге айланып,
Къулакълары эншге-эншге сайланып.

Къарын тюбю – жабагысы салына,
Ат талауу тийген кибик санына.

Жухчугъундан тая тургъан эсчиги.
Жукъусурап, жума тургъан кёзчюю.

Жабагылы быдырында къашхасы,
Кюнден гебен бу не хазна ашасы!

Юсюндеги – атчыгъындан кем туююл,
Жаууруну бир къарышдын кенг туююл.

Кесчиги да нартча туююл – гырхычыкъ,
Кийгени да барча туююл – хыбыртчыкъ.

Тюбюнде да – бут ашагъан кёпчеги,
Бутунда да – эски гетен кёнгеги.

Тобугъу да, женгчиги да жыртылып,
Белине да тартма кибик тартылып.

Тончугъу да – эски бир тай териден,
Бу кеси да ары жууукъ бериден.

Жыягъында бир темиреу къашхасы –
Айгъа ирик бу не хазна ашасы!»

Къалкъаны да, садахы да тебесинден уллуракъ,
Башлыгъы да сары мелте боларакъ.

Къулагъында жылтырагъан тогъайчыкъ,
Ай, бу кеси болса керек Ногъайчыкъ!

Антуан де Сент Экзюпери

БИЙ УЛУЧУКЪ

(Баргъаны. Аллы 7-чи номерде чыкыгъанды)

III

Бий улучукъ бери къайдан тюшгенин билалмай, иги кесек турдум. Кеси соруп тургъан болмаса, мен соргъанны эшитмегенча эте эди. Огъесе жауап эте билмегенденми... Аз-аздан, сёз сёзю айтдыра, аны-муну сагъына, хар зат манга туура бола барды. Учагъымы кёргенде (суратын ишлеп кюрешмем, эталмазымы билеме), алай соргъан эди:

- Бу не затды? – деп.
- Бу темир къушду, – дедим. – Мени учагъымды. Бу учхан этеди.
- Къалай?! Сен кёкденми жыгъылгъанса? – деди.
- Хоу, – дедим сабыр.
- Ма сейир!..

Бий улучукъ алай харх этип кюлдю, жарыкъ ауазчыгъы зынгырдай, мен айтханыма сокъуранган окъуна этдим: жарсыр жерде кюлселе суймеучюме да. Дагъыда алай къошду:

- Сора сен да кёкден келгенсе. А, къайсы жулдуздан?

«Ыхы, бу кёкден тюшген кёреме, былайгъа да андан табылгъанды» деп келди келюме. Арсарсыз сордум:

- Сора сен да кёкден учуп келгенсе, алаймыды?

Бий улучукъ жауап къайтармады. Учагъымы тегерегине айлана, башын аз-аз булгъады.

- Да, хау, муну бла уа узакъдан келаллыкъ туйюлсе...

Нени юсюнден эсе да терен сагъышха кетди. Сора хуржунундан ол мен ишлеп берген суратны чыгъарып, бир тамаша затхача, акъылы-эси бла ол тамашалыкыгъа кёмюлюп тохтады.

Ол «башха жулдуздан» дегеннге, муну къайдан келип тюшгенин асыры билирге адыргы этгенден, немми да унутдум. Шартын ачаргъа къастландым.

– Сен къайдан учуп келгенсе, балачыкъ? Сени юйюнг къайдады? Мени къойчугъуму къайры элтирге дейсе?

- Ол, бираз сагъышлы тынгылап туруп, айтды:

– Бу кюбюрчекни манга бергенинги къалай иги этдинг. къойчукъ кече анда жукълап турукъду.

– Айхай. Жукълап турлукъду. Сен, акъыллы балачыкъ, кесинги тап жүрютсенг, мен санга жипчик сурат да этерикме, кюндюз къойчугъунгу тагъа турурча. Къазыкъчыкъ да, жерге уругъа.

Бий уллучукъ мангылайын жыйырды:

– Тагъаргъамы? Сора уа нек?

– Къалай нек? Такъмасанг, тас болур да къалыр, узакъгъа кетер да. Шуехум биягъы багъыр къонгуроучукълай къагъылып кюддю:

– Къайры тас боллукъду, кетиб а!

– Азмыды кетер жер? Аллы айланган жанына кетер да къалыр. Ол заманда Бий уллучукъ келю бла айтды:

– Кетсе – кетсин! Хау, анда ма бир кеп жер барды да.

Мудахсынган ауаз бла къошду:

– Аллынг къарагъан жанына барып турсанг, алай узакъ кетерик туйюлсе...

IV

Ма алай бла мен дагъыда бир шартны билдим: ол жашагъан жулдуз бир юден уллу болмагъанын!

Десем да, анга алай сейир да этмедим. Мен биле эдим, бу биз жашагъан Жерча неда, Муштар, Марых, Чолпан жулдузлача уллу болмай, юсюнде адам жашау этер кибик аз ууакъ жулдуз жокъду, не уллу кезюдюреуюк бла къарасанг да, кезге илинмеген. Жулдузчу аллай бир жангысын ачса, мынчанчы деп, бир санны салып къойгъан болмаса, анга ат атай да кю-решмейди. Сёз ючюн, «3251-чи астероид» дегенча бир ат.

Бий улучукъ «Б-612-чи астероид» атлы жулдуздан учуп келген а болурму деген ишеклигим барды. Ол астероидни кесин да тюрклю жулдузчу телескоп бла къарап жангыз да бир кере эслегенди, 1909 жылда.

Аллай бир жулдуз эслегенин ол тюрклю алим Жулдузчуланы халкъла аралы жыйылыуларында айтхан эди. Алай анга киши да ийнанмады, юсюнде тюрк кийимлери бар эди да. Бу уллула ма аллай къужур халкъдыла!

Ол Б-612-чи астероид жулдузну насыбына, тюз ол кезиуледе Тюрк патчах «ауропалы адамлача кийинмегенигизни асмакъ этерме» деп, халкъына къаты жорукъ салады. 1920 жылда уа ол тюрклю кёкде не жулдуз эслегенин жангыдан билдиреди. Бу жол анга бары да ийнанмадыла, ауропалылача кийинип эди да.

Бу жулдузну аллай бир айтыргъа кюрешгеним, Б-612-чи астероид деп, санын билдиргеним жаланда уллула ючюндю. Тергеуню, санагъанны ала неден да бек сюедиле да. Бир жангы нёгер бла зат танышлыгъыгъы айтсанг, бек керекли илишанын сормазла: «Жырлай а билемиди? Ариу ёню бармыды? Оюнну уа сюемиди?» дегенден, туура, зат сагъынмазла. Сорурла: «Танышынга а кимладанды? Кесине уа ненча жылы болады? Къарындашлары уа ненчадыла? Айлыгъы уа къаллай бирди?» Ма аллай шартлары билселе, адамны таныгъаннга санайдыла да къоядыла. Уллулагъа, сёз ючюн: «Къызыл кирпичден бир ариу юй кёргенме, терезелеринде гюлле, башында уа – кёгюрчюнле» десенг, ол къаллай юй болгъанын, ойлап, акъылларына келтиралмайдыла. Алагъа айтыргъа керекди: «Аллай юй кёргенме, жюз миллион болур багъасы!» Ма ол заманда ала, уллу сагъайып. «Эй-я!» – деп сейирге къалырла.

(Баргъаны басмаламырыкъды)

КЪАЙДА, КЪАЙДА, ЖАНБОЛАТ?

Къайда, къайда Жанболат?
Жукълайды тынч-ырахат!
Жастыгъы – ынна жаягъы,
Жабыуу – кюн таягъы.
Тюшюнде да жокъ къайгъы,
Ыннасыны ийнагъы.
Жукълайды кюндюз, жайда.
Андан насыплы къайда!

ЖАНБОЛАТЫМ, БОЛАТЫМ

Аппасыны ийнагъы,
Ыннаны кез чырагъы,
Юйюбюзню къууаты,
Татлы айтылгъан аты.
Жанболатым, Болатым –
Мени ахшы муратым,
Сёзлеримден татлысы,
Къууанчымы атлысы.
Атлан, атлан, жол боллукъ,
Жаным санга къор боллукъ!

АСИЯТЧЫКЪНЫ КЪУУАНУУ

Кишиучюгом – ариучукъ,
Илляуладан тюю бар.
Аппамы уа бетинде
Сакъал деген жюю бар.
Кишиуюмю сыласам,
Тагъылады бойнума.
Къучакълашып чабабыз
Биз аппамы къойнуна.
Аппамы сакъалы уа
Сылайды жаягъымы.
Кишиу, манга сукълана,
Тырнайды аягъымы.
Кишиучюгом, тырнама,
Макъырма не жиляма.
Къууан, къууан, менича,
Какам бла ойнама.

ЖАШ КЪАЛАМЛА

ХАДЖИЛАНЫ Джамия

БАНЧА ХАБАНАРИЙ – КЁК СЮРЮУЧЮ

Кёк тауладан узакъ болмай, жап-жашил сыртлада Банча Хабанарий кесини сюрюуюн кютеди. Аны кьойлары, аны кесини атыча, бир да сейирликдиле: жонлери – мамукъдан жумушакъ, ингирлик кёкден да кёк. Кьойланы ол тюрсюнлери ючюн атларына да Кёмкёкле дейдиле. Банчаны атына да, Банча демей, Кёк Сюрюучю атап кьойгъандыла да, Банча болгъанын кеси да унутхан болур.

Кёк Сюрюучю кьойлары бла бу жерледе эрттеден бери айланады. Ала кьайдан келгенлерин киши да билмейди. Алай кьартла айтханына кёре, ол сюрюучю Таш Сакълаучулагъа жууукъ жетеди. Таш Сакълаучула агъачны халал жинлеридиле, жолоучуланы бла уучуланы кьоруулайдыла. Ма ол себепденди Кёк Сюрюучюню башында мюйюзлери. Кьолундагъы таягъы бла уа ол элияланы тыяды. Кёк Сюрюучю кеси да кёзге урунмай жорюрге кюрешеди. Алай анга адам тюбеп кьалгъаны зат болса уа, ол кьойларыны жонлеринден ийирилген халы береди. Ол халыны бууунуна кьысхан адамны уа хар иги мураты толуп кьалады.

Ма алай айланады, кёзге урунмай, Кёк Сюрюучю Банча Кёмкёклерин кюте жашил сыртлада, кёк талалада, салкьын агъачлада. Ингирликде уа, кюн кьызыуу селейип, сериуюн айланган кезиуде, Банча терек тюбюнде олтуруп, ариу макъамлы жырын шош тартып башлайды. Терекле, ташла да аны жырына тынгылайдыла. Тау суула барыуларын шошуракъ этедиле. Кёмкёклери тегерегине басынып, аны жырына сагъайадыла. Бирде уа, Банчаны жырына кьошулуп, тыншчыкъ эжиу этедиле.

ЧАЛГЪЫЧЫЛАГЪЯ

Къарындашларыма

Чал!
Чал, чалгъычым,
Чал!
Чал болсанг да –
Чалырча,
Чал,
Чал!..
Чал, чалгъычым,
Чал,
Танг атхынчы
Чалгъычы,
Уятады чалгъысын:
Чал, чал,
Чалгъычыгъым,
Чал!..
Чыкъ!
Чыкъ тюшгенди –
Чыкъ!
Ой, хомухла,
Чыгъыгъыз –
Чыкъ!..
Бу жатыуну
Къоюгъуз,
Чыкъ кетгинчи
Чалыгъыз:
Чыкъ,
Чыкъ тюшгенди –
Чыкъ!..

Ой, хомухла,
Къобугъуз,
Бу жатыуну
Къоюгъуз
(Ийнекле,
Къоюгъуз
Енгюрдей,
Макъыра...)
Чыкъ!
Чыкъ тюшгенди
Чыкъ!..
Дурула,
Бурула,
Агъадыла,
Чалгъыгъа
Тагъыла,
Къачаргъа
Ашыгъа –
Тарыгъа!..
Чал!
Чал, чалгъычым
Чал!
Чал болгъунчу
Чал, чал...
Чал болсанг да
Чалырча, чал!
Чал, чалгъычым
Чал!..

Гуртуланы Берт 1910 жылда Акъ-Суу элде туугъанды. Озгъан ёмюр-ню 30-чу жылларында Малкъар адабиятны къурагъанладан бириди. Назмудан – романнга дери да миллетибизни юсюнден кеп тюрлю чыгъармасы барды. Тилини шатыклыгъы, байлыгъы бла айтылгъан назмучуду. Къарагъыз тауланы къалай ариу суратлайды: «акъ чепкенли нартлача», «тау ныгъышда олтуруп, ушакъ этген къартлача» деп. Адамны жүрегинде тауларыбызгъа хурмет туудуруп къояды. Тауланы уллу акъылманланыча ангылатханды. Сёз жаланда тауланы юсюнден угъай, нарт ата-бабаларыбызны юслеринден баргъанча – таууланы, ёмюрлени, нартланы, туугъан жерине сүймеклигин, ата-бабалагъа хурметин – барын да бирге къошуп.

Берт Акъсакъал 2001 жыл ауушханды.

«Нюр»

ГУРТУЛАНЫ БЕРТ

ТАУЛА ЧАКЪЫРАДЫЛА

Акъ чепкенли Малкъар таула
Турадыла, нартлача,
Тау ныгъышда тынч олтуруп,
Ушакъ этген къартлача.

Туманпадан, булутпадан
Бийик тутуп башларын,
Чакъырапла Малкъар таула
Ийнангылы жашларын.

Таза, салкъын аязпарын
Келечиге иелле.
Таугъа мамыр къонакъ болуп
Келиринги сюелле.

Кеннге жая къучакъларын
Чомарт, кенг къоюнларын,

Хазырлайла келиринге
Нарт сынау оюнларын...

Малкъар таула чучхурларын
Сызалла бийикледен
Тау ыранла, тар аркъала –
Толу тау кийикледен.

Шырылдайла тау гарала,
Агъара, кемюк эте,
Элпек бёрте, таш къызарта,
Суху черекге кете.

Курт юзююр, жер да тебер,
Жепле да урадыла.
Таукел кеплик батырланы
Таула чакъырадыла.

Багъалы окъуучуларыбыз!

«Нюр» журнал малкъар жазычуланы, айтхылы адамларыбызны суратларын энчи бетде басмалап башлагъанды. Школлада адабият дерсле бардырылгъан жерле ала бла жасапсала, иги болур эди дейбиз. Сиз да, бир къарагъанлай, къайсы суратда ким болгъанын танып къоярча. Билемисиз, ол къалай керекди адамгъа – суратына къарагъанынглай – кимни ким болгъанын танып къойгъан.

Андан сора да, багъалы сабийле, сизни арагъызда иги окъугъан, назму, хапар жазаргъа хунери болгъан, ариу тепсеген, жырлагъан неда спорт эришиулеге къатышып, атын айтдыргъан ким бар эсе да, аны аты, сураты да «Нюр» журналда басмаланырыкъды.

Гуртуланы Берт (1910–2001)

Ежемесячный литературно-художественный журнал для детей «НЮР» («Свет») № 8-2016 г.

Выходит с января 1982 года На бакаревском знаке

Учредители: Госком КБР по печати и массовым коммуникациям, Общественная организация «Союз писателей КБР»

И.о. главного редактора А. САБАНЧЕВА

Редакция: М. БИШЛАЕВ А. БЕТНОВ Т. БИТТИРОВА А. ДЮДЬЕВ М. ОЛЬМЕЗОВ Т. ЗУМАКУЛОВА А. МИННАЕВА

Художественный редактор М. ОРАКОВА

Оформление И. АККИЗОВОЙ

Свидетельство о регистрации ПИ № ТУ07-00102 от 24.12.2014 г. Управление Федеральной службы по надзору в сфере связи, информационных технологий и массовых коммуникаций по КБР. Подписано в печать 12.08.2016 г.

Выход в свет 30.08.2016 г.

Формат 60x90 мм, Бумага мелованная Гарнитура литературная Журналная рубленая Печать офсетная Усл. кр.-отт. 8 Усл. печ. л. 2 Ул.-идт. л. 2,7

Тираж 2000 экз.

Заказ № 474 Индекс 73908

Стоимость одного номера по подписке через ФГУП «Почта России» - 12,47 руб.; — 6 месяцев - 74,82 руб.

Адрес редакции: 360017 г. Нальчик, пр. Ленина, 5 Тел.: 42-37-27; 42-14-19 8-928-077-70-67 – Дриша dritsa@mail.ru

Адрес издателя: 360017 г. Нальчик, пр. Ленина, 5 ТК «КЦО СМН КБР» Дом печати

Отпечатано в типографии ООО «Печатный двор» 360030, КБР, г. Нальчик, ул. Кальманова, 1 printhouse07@gmail.com Тел. 74-11-33

Суратда: Жабаланы Омар бла Ахкёбекланы Мишә

Бу суратда сиз кёрген жашчыкъ бла кызычыкъ Турцияны Кония деген шахарында жашайдыла. Анда тууп ёсгендиле. Къачан эсе да бирде, жюз жылдан да бурун заманлада, къарт ата-бабалары туугъан жерлеринден – Кавказдан не эсе да бир кыйынлыкъ бла айырылып кетип, Тюркде орналгъан эдиле. Андан бери ненча тёлю туугъан эсе да, Ата журтларына тансыкълыкълары къан бла жан бла бирден бирге кёче, жюреклеринде жашап турады. Ол тансыкълыкъ, Кюнню нюрюча, Тейри жарыгыча, тышына уруп, кёресиз, бу Бий улчукъгъа ушагъан бу жашчыкъны бла, бу бийче кызычыкъны юслерин-башларын, бетлерин да жарытып тургъанын.

Ол сезимди аланы Нарт ата-бабаларыны чепгенлерине бёлеген да. Сурат деген зат, кёргюзтгенича, эшитдире да билсе эди, медет, бу сабийчикле ата-бабаларыны тиллеринде сёлеше баргъанларын да эштир эдик.

Сабанчыланы Арипа